

ANUNCIURILE

Se primesc in strainatate: La D-nii Haasen-stein & Vogler in Vienna, Walfischgasse 100, A. Oppel in Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf Mosse in Vienna, Seilerstätte 2; Philipp Löb in Vienna, Eschenbachgasse 11; J. Lang & Comp. in Pesta, Havas-Lafite & Comp. in Paris, C. Adam 2, Carrefour de la Croix-Rouge 2, Paris; Orain & Comp. Rue Dronot 2 Paris; Eug. Mivoult, 139-140, Fleet Street London

Scrisori nefrancate nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

TIMPUL

ANUNCIURILE

ÎN TOATA ROMANIA

..... L. n. 47
..... 24
..... 12

ÎN STRAINATATE:

..... 60

ARTICOLE ȘI RECLAME:

..... litere peti, pagina IV, 30 bani
..... III, 80 bani, pe pag. II, 2 lei noi

Reclame 2 lei noi linia.

Un număr în capitală 10 bani.

ESE ÎN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biourul Redacției și Administrației: Palatul 'Dacia'.

Cursul de Viena, 28 noiembrie. Renta ungară în aur... 83 20. Bonuri de tezaur ung. I emis... 113 25. II... 73 60. Imprumutul austr. în hârtie... 61. Renta austriacă în aur... 71 50. Lose din 1868... 112 50. Acțiunile băncii naționale... 790. austr. de credit... 224 20. ungară... 209 50. Argint... 100. Ducatul... 556. Napoleonul... 932. 100 mărci germane... 57 60.

Cursul de Berlin, 28 noiembrie. Acțiunile Căilor ferate române... 34 9/16. Obligațiunile române 60/100... 82 40. Prioritățile C. fer. rom. 80/100... 85 90. Imprumutul Oppenheim... 100 50. Napoleonul... 16 19. Viena, termen lung... 16 19. Paris, scurt... 80 96.

Calendarul zilei

Sămădă, 18 noiembrie. Patronul zilei: Mart. Platon. Bătălia soarelui: 7 ore 17 min. Apusul soarelui: 4 ore 22 min. Fazele lunii: lună nouă

PLECAREA TRENURILOR

Table with exchange rates for various cities: București-Suceava, Suceava-București, București-Cluj, Cluj-București, București-Verciorova, Verciorova-București. Columns show departure times and prices.

DEȘI TELEGRAFICE

LE 'TIMPULUI'

(Agenția Havas) (28 noiembrie 4 ore seara)

Roma, 27 noiembrie. Notele care nu circulă desigur sunt nefatemele, deoarece este neîntemeiată noutatea că revoluția ar fi izbucnit în unele orașe.

Constantinopol, 27 noiembrie. Mukhtar-pașa s'a numit comandant al regiunii din Epir. Pașa, vechiul secretar al Sultanelui, a fost numit ministru al listei civile.

(28 noiembrie, 8 ore seara) Londra, 28 noiembrie. Standard* anunță că cestiia cedării lozului Cotar amenință a da naștere unui război între Persia și Turcia. Despărțământ de trupe persiane a traversat granița să ceară deșertarea lozului.

constatat că Englezii au ocupat orașul Coram părăsit de Afgani.

Pesta, 28 noiembrie. Președintele delegației austriece comitește să retras proiectul de credit solicitat pentru anul 1878 ca ocuparea Bosniei și Herțegovinei.

(29 noiembrie, 9 ore dimineața) Viena, 28 noiembrie. Așteptate din Constantinopol către „Poenă Correspondență“:

Mukhtar pașa are să plece în cutura Atena însărcinat cu o misiune specială să ofere Greciei, dacă aceasta renunță la Iania și la Tricala, o alianță defensivă și defensivă în contra agresiunii europene.

Constantinopol 28 noiembrie. Decretul prințului Bulgariei va avea loc în decembrie. Candidații serioși sunt: Vasilicof, Rens și Battenberg.

Paris, 28 noiembrie. Camera deputaților a adoptat bugetul ministerului național și al artelor-frumoase. Monarhul a născut nouă măcelări în Camera-Nouă.

Londra, 28 noiembrie. Agomota că Emirul ar fi chemat la Herat oștile trimise la Kandahar și mișcările oștilor persane spre Kabul.

Londra, 28 noiembrie. Circulară înscălită decătră miniștrii în prezența membrilor Camerei comanelor să alegea pe cineva de deschidere a parlamentului va avea loc la 5 decembrie, pentru a accepta un vot de o extremă înțelegere mai înainte de 12.

Berlin, 28 noiembrie. La 5 decembrie, ziua intrării împăratului în capitală, Bursa va fi închisă.

BUCUREȘTI

Vineri, 17 (29) noiembrie.

Arhivă franceză „les Débats“ prilej de o corespondență din Buda-Pesta, cu toate că e datată dinainte intrarea Românilor în Dobrogea, încă oarecare lumină asupra ceea ce urmează împrejurării politice în Orient, interesându-ne în deosebi, corespondentul ziarului fran-

țuzesc asigură, că toate câte le spune le-a căpătat dintr'un izvor absolut sigur, totuși facem rezervele noastre în privința unor amănunte. De amintiri, corespondența aceasta are destulă importanță pentru a ocupa locul, ce credem de cuviință a'i da.

Incidentul român cu Dobrogea, după această corespondență, datează de aproape cinci luni. Mai înainte chiar de a fi isprăvit Congresul din Berlin lucrările sale, reprezentantul rus la București, d. baron Stuart, a făcut demersuri pe lângă guvernul român pentru a l hotărî să acordeze Rusiei stabilirea unui drum militar prin Dobrogea, mergând de la noua graniță până la Tulcea. Apoi Rușii rostiseră intenția d'a așeza depozite de arme d'alungul nouelor granițe, de la Silistra până la Mangalia, și în sfârșit șanțuri și valuri de pământ înșirate între Maglai și Sulina. Guvernul român a găsit aceste propuneri neacceptabile, mai ales că Rusia nu părea că voiește să dea nici o compensare, și a însărcinat pe agentul său de la Petersburg, generalul Ghica, să facă o contra-propunere guvernului rusesc. România se declara gata a întinde și asupra Dobrogei, pentru tot timpul ocupării rusești în Bulgaria, prevăzută și mărginită prin tratatul dela Berlin, convenția încheiată la începutul războiului pentru trecerea oștirilor rusești prin România, adică convenția de la 4 aprilie. Mai întâi, această contra-propunere a fost respinsă cu oarecare trufie de către cei din Petersburg, și lucrurile au rămas unde erau, adică găsindu-se Dobrogea de fapt în plină și întreagă stăpânire a Rusiei. În aceste condiții, guvernul prințului Carol s'a văzut silit să se adreseze puterilor iscălititoare ale tratatului, spre a le cere sfatul. Toată lumea a răspuns că România poate și trebuie, în virtutea tratatului de la Berlin, să ia Dobrogea în stăpânire.

Intrarea Românilor în Dobrogea săvârșită azi, nu începuse încă pe când corespondentul din Buda-Pesta trimitea ziarului „les Débats“ aceste notițe. El însă arată în corespondența lui, că în adevăr, după răspunsul puterilor, România are să ia în curând Dobrogea în stăpânire. Însă oștirile rusești rămânând încă în ținuturile luate acum în stăpânire de Români, întrebarea unei căi militare pentru comunicare cu Bulgaria se va ivi din nou. Guvernul român deci a însărcinat pe reprezentantul său la Petersburg cu o nouă contra-propunere, care trebuie să fi fost deja înmănată prințului Gorceacof. În sfârșit corespondentul spune

că contele Șuvalof, în trecerea lui prin Buda-Pesta, n'a atins acolo nicidecum cestiunea Dobrogei și României, declarând că nu știe nimic din incidentele ce s'au putut produce cu privire la aceasta.

Aflăm că ieri, joi seara, în senul unei adunări a partidului guvernamental, ministrul a anunțat că misiunea sa este indeplinită și că găsese de cuviință a se retrage, spre a face loc unui ministru compus din toate nuanțele partidului liberal.

Dăm această știre cu toate rezervele convenite, deși avem temeiuri de a o crede adevărată.

Cititorii noștri vor înțelege prin urmare că suntem datorii a ne abține de ver-ce reflecțiuni, de ver-ce comentari. Nu ne permitem nici măcar a cerceta, sau mai bine zicând, a întreba până unde se întinde cercul liberalismului în lăuntrul cărui are a se culege noul buchet ministerial.

Rezultatul, dacă rezultat va fi, va răspunde sperăm indetului întrebărilor ce am voi a face; până atunci potolim neastămpărul nostru și așteptăm cu liniște.

DIN AFARĂ

Misiunea Contelui Șuvalof.

Sub titlul acesta, „le Temps“ dă următoarele:

„Correspondența Politică“ din Viena publică o scrisoare ce i vine din Petersburg, cu data de 19 noiembrie, și care cuprinde arătări importante asupra poziției luate acum de către Rusia în cestiunea orientală, precum și asupra explicărilor, ce contele Șuvalof este însărcinat să dea cabinetelor din Londra și Viena.

Sriscioarea din Petersburg vestește că împăratul Rusiei a chemat la Livadia, nu numai pe contele Șuvalof, ci și pe generalul Stolietof, care fusese însărcinat cu o misiune specială către emirul din Cabul, precum și pe prințul Dondukof-Korsakof. Acest din urmă a fost chemat pentru a face o dare de seamă exactă despre situația Rumeliei și Turciei, și pentru a primi o musturare cu prilejul falmosului său discurs, foarte puțin în amornie cu instrucțiunile sale particulare și cu dipozitiile tratatului dela Berlin. Contele Șuvalof trebuia să asculte raporturile generalului Stolietof și ale prințului Korsakof, spre a putea să explice mai bine hotărârile luate în urma acestor raporturi.

Aceste hotărâri s'au mai întâi de scop să stringă d'aproape legăturile între cele trei curți împărătești, și să contribuiască la executarea trac-

tatului dela Berlin. Nici nu mai începe vorba că împăratul nu va putea chema înapoi oștirile sale la momentul fixat prin tractat, dacă, pe câtă vreme soldații ruși se retrag și potrivit acestei retrageri, creștinii sunt măcelăriți de către turci, și dacă măsurile stipulate prin tractat spre a asigura autonomia administrativă a Rumeliei orientale nu sunt încă aduse la îndeplinire. Aceste din urmă stipulații nu sunt sprijinite de către cabinetele din Viena și Londra. Aceste două cabinete știu bine cu toate acestea, că Rusia nu a consimțit să se despartă Rumelia de Bulgaria, decât cu condiție ca autonomia administrativă a Rumeliei să fie pe deplin asigurată. Neexecutarea acestor stipulații desleagă cu violență, însă legal, pe Rusia de îndatoririle sale. Dacă cele două cabinete doresc ca cestiunea orientală să se închidă, trebuie ca dăsele să capete dela Turcia o conștiințioasă executare a tratatului.

Acesta este sensul instrucțiilor date contelui Șuvalof.

Cât despre Afganistan, contele Șuvalof va declara Engliterii că misiunea generalului Stolietof a fost hotărâtă ca măsură de represalii în momentul când Englitera făcuse pregătiri războinice urieși în privința Rusiei. Această misiune a fost modificată îndată ce raporturile dintre Englitera și Rusia s'au îmbunătățit la Congres. Rusia a sfătuit pe emirul din Cabul să nu intre în ciocnire cu Englitera, și contele Șuvalof este însărcinat să aducă la Londra dovezi despre aceasta.

Mișcarea politică în Englitera.

Din Londra se scrie, cu data de 11 (23), către ziarul francez, că opinia publică în partea locului fusese pregătită de câteva săptămâni pentru o declarație de război în privința Emirului afgan, așa că știrea încheperii ostilităților n'a produs Engleilor nicio emoție. Luarea foarte ușoară a strimtorii Kaiber pare de bun augur: numai dacă intenția militară va fi la înălțimea sarcinilor sale, și dacă n'o fi prea mare gerul, izbândă războiului se crede în Londra că i asigurată.

Masa cea mare a engleilor este adăpată în destul cu ideea prestigiului britanic, așa că merge la sigur, cumcă emirul și oastea lui în curând vor fi puși pe goană și sfărâmați. Partizanii guvernului scot la iveală îngrijirea cu care au fost conduse pregătirile militare. Oștirile grămădite la granițe sunt mai însemnate decât oștirile care a des-

barcat în Crimeea: artileria este de patru ori mai numeroasă.

Organele autorizate ale guvernului, adică lord Beaconsfield, lord Cranbrook și lord Lytton, reduc cu toate acestea evenimentele la niște proporții prea modeste. Primul ministru a vorbit despre trebuința de a se da stăpânirii englezești niște granițe științifice. Vice-regele Indiei, în proclamarea sa făgăduiește să respecte independența Afganistanului; însă nu ar putea nicidecum tolera intervenirea niciunui alt stat în afacerile lui interioare. Este vorba deci a se reduce regatul la treapta de tributar, și cu aceasta a se anexa sau ocupa câteva poziții strategice neapărate. „Times“, care în aceste împrejurări e un fel de taler cu două fețe, cere acum să se ia cât se poate puțin teritoriu și mai puțină răspundere.

Depeșa adresată de către secretarul de stat pentru India către lord Lytton, și împărțită ziarului la (9) 21 noiembrie, este cu dibăcie scrisă. Este un fel de expunere foarte deslușită a originilor certe actuale cu Emirul. Toată vina cade asupra lui și indirect și asupra Rusiei. Lordul Cambrook atribuie o mare importanță expediției dela Kiva. El aruncă asupra guvernului d-lui Gladstone greșeala că și-a instrăinat pe Emirul Șer-Ali, nevoind s'asculte de pozețele lordului Northbrack, care i sfătua să încheie cu Emirul o alianță defensivă. Șfârșitul depeșii este însemnat prin sprijinul asigurat lordului Lytton, pe care guvernul îl acopere cu propria lui răspundere.

Care va fi atitudinea opoziției parlamentare și ziaristice în vremea acestei crize? Din partea liderilor opoziției, lordul Granville și lordul Hartington, va fi plină de rezervă, ei vor observa pe adversarii lor de aproape, așteptând ocazia să se folosească de vreo stângăcie sau de vreo greșală, și tot astfel ca și dășit va face și partea cea mai mare a partidului opozant. Capul nu vor putea însă să domolească nedisciplinarea, ce domnește în rândurile din urmă ale partizanilor lor.

Machina meetingurilor și agitației populare s'a și pus de pe acum în mișcare. Lord Lawrence se află în capul unui comitet, căruia d. Gladstone îi dă frește sprijinul său. Vechiul guvernator-general al Indiei și-a atras din partea lordului Beaconsfield, căruia i adresase un memoriu, un răspuns plin de o sângeroasă ironie.

Lată o bucățică din acest răspuns: „Opiniile lordului Lawrence vor căpăta atenția ce li se cade. Cât despre documentele reclamate de

densul, publicarea lor nu s'a putut încă face: numărul lor este prea mare, de oarece îmbrățișează o perioadă de cinsprezece ani.

Adică, guvernul a priori lasă să cază asupra adversarilor săi răspunderea ce li s'acuvine în aceste evenimente.

Asupra unui punct însă lord Lawrence a căpătat satisfacție: convocarea parlamentului. Guvernul a hotărât să cheme camerele pentru ziua ne 5 decembrie st. n... Cu toate acestea, știm că o depeșă a Agenției Havas ne vestea mai alaltăieri, cum că regina nu va deschide parlamentul. Se poate că guvernul britanic să fi revenit asupra hotărârii de a da această satisfacție cererilor opoziției, și o fi voind să se folosească de drepturile ce li acordă legea în privința vacanței de trei luni a parlamentului.

În orice caz după trei luni dela sesiunea trecută, parlamentul se va deschide. Cel d'ântăr obiect al deliberărilor va fi o cerere de credit: este aproape înțeles lucru că cheltuielile de război în Asia, regatul european le va purta. Visternicul englez va avea multă treabă. Rețetele încasărilor de până acum sunt mai prejos de ce se prevedea. La ce va recurge? la împrumuturi, ori la sporirea datoriei flotante? sau că conservatorii vor avea curajul să acopere cheltuielile printr'un spor de impozite, pecum de sigur liberalii ar fi făcut? Vom vedea.

Viiitoarea sesiune este a cincea a parlamentului actual. Se va disolva oare parlamentul în cazul când guvernul va fi încolțit de către o opoziție? Adversarii guvernului, prin greșala lor chiar nu sunt în stare să dispute biruința în alegerile generale. Marele lor argument era reaua politică în Orient; astăzi însă Turcia trece pe a doua treaptă.

Ma mulți sorți de a resturna guvernul vor avea opoziții atunci când va fi să se reguleze socoteala cheltuielilor. De o camdată însă le lipsește programa; vreo cestiune de politică interioară care să agiteze țara nu este în acest moment la ordinea zilei, și e foarte greu a face să cază un guvern pentru o cestiune de politică străină, mai cu seamă la începutul unui război.

Miscarea din Italia

După cum spun ziarele din străinătate, mișcarea manifestațiilor monarchice urmează sub toate formele: în teatre, pe strade, în intruniri publice, pretutindeni. În Roma s'a făcut două manifestații cu faclă pentru regele, și se vor mai face încă până la sosirea regelui acolo, unde are să fie primit într'un chip strălucit. Toate corpurile constituite, mari și mici, trimit neconștient adrese de felicitare regelui.

Atentatorul a declarat fățiș că a lucrat pentru partidul ce vrea să distrugă toate monarhiile spre a ajunge cât mai degrabă la o constituire socială. El personal, a zis că n'are nici o ură în privința lui Humbert I; el a voit să omoare pe regele, ca reprezentant al unui principiu.

După cum e obiceiul în aceste triste împrejurări, mizerabilul a pretins că nu are complicități; cu toate acestea se crede că el este agentul unei conspirații vaste, și se face neconștient arestării pentru a se da de urmele ei. Instrucția se urmărește cu activitate.

Evenimentul atentatului a dat naștere unei reacții puternice în opi-

nia publică și în presa italiană. Deși ministrul d. Cairoli nu este atins de dreptul de către ziare, și aceasta mai ales din pricina purtării sale cavaleresti cu prilejul atentatului, însă sistemul și ministrul s'au acum obiectul unei critice foarte aspre.

Așa, bunioară, „Fanfulla” care este un ziar moderat, spune că a sosit vremea în sfârșit să se depărteze stânga de la putere, iar „Gazeta de Italia” desvoltă cu tărie această teză într'un important articol de fond. Liberalismul excesiv al guvernului este cu drept cuvânt acuzat că a dat frâu mișcărilor populare și că prin urmare trebuia neapărat să ajungă lucrurile la niște evenimente cum a fost atentatul lui Passavanti. Este vreme deci a se curma cu energie calea turburărilor populare, cari neapărat duc la așa excese regretabile.

Din parte-le organele guvernamentale, ca „Diritto” de pildă, caută să apere guvernul în contra acestor atacuri, și spre acest scop, nu știu cum să fulgere mai tare pe sectarii socialismului. Secta aceasta, zic foile ministeriale, anti-socială trebuie sfărâmată prin fier și prin foc. Cestiunea este a se ști cum să se înceapă goana contra acestor secte. Ceea ce însă este de bun augur pentru Italia, este reacția ce s'a produs în spiritul public italian după evenimentul atentatului.

Starea economică în America.

Sub titlul „Starea financiară a Europei”, am publicat, după „les Débats”, într'unul din numerele noastre trecute, un articol interesant iscălit de d. Paul Leroy-Beaulieu. Eminentul scriitor dă acum în aceeași foaie un alt articol ca un fel de urmare a celui d'ântăi asupra stării economice în America. Ne grăbim a reproduce și acest important articol al colaboratorului dela „les Débats”:

În mijlocul crizei industriale și comerciale care de cinci ani acum intristează lumea întreagă, este interesant să studiam situația unei țări mari, asupra căreia în deobște avem numai date foarte vagi; voim a vorbi despre Statele-Unite din America. Această tinără țară, ce mereu crește, are privilegiul rar că atrage atenția tutulor și cu toate acestea este cunoscută foarte mediocru. Pentru unii este un model, pentru alții o lecție sau o gogoriță, fiecare invocă exemplul ei, și puține persoane ești dă osteneala s'o examineze d'aproape.

Nu voim a da altă dovadă despre cele ce spuserăm, decât numai neștiința aproape universală despre adevărata situație economică a Statelor Unite americane. În privința aceasta, cele mai grosolane greșeli se fac; s'a creat un fel de legendă, care necunoaște absolut toate țifrele și toate datele serioase. În cercetările economice ce s'au făcut acum de curând în fața comisiei Senatului și Camerei deputaților s'a arătat Statele-Unite ca începând să inundeze Angliera cu țesăturile sale; astfel s'a căutat a se băga în mințile oamenilor temeri, cari de sigur sunt premature. Pentru a se convinge cineva, este destul a analiza comerțul exterior al Uniunii de câțiva ani încoace. „Buletinul de statistică și legislație comparată”, dat la lumină de către ministrul finanțelor, ne procură toate informațiile dorite.

Dela 1870 până la 1873 inclusiv,

importațiile în Statele-Unite sporiseră într'un chip ciudat, așa că reprezentau, în acel din urmă an o valoare de 663 milioane dolari, din care trebuie să deducem 21 milioane pentru importări de metale prețioase; rămânea dar 642 de milioane dolari, adică peste 3 miliarde și 200 milioane de franci pentru importările de mărfuri. Această sumă de importări pentru o țară locuită de 40 milioane de oameni nu era normală: era numai a treia parte din importările Anglierei, și mai puțin decât importările Franței. Însă dacă ne gândim că Statele-Unite produc cu imbelșugare mai toate materiile prime și mai toate articolele de mărfuri alimentare, că n'au nevoie să cumpere din afară nici bumbac, nici lemne de construcție, nici cereale, nici vite, această țifără de 3 miliarde și 200 de milioane franci pentru importări în 1872—73 nu putea fi multumitoare.

La aceeași epocă, exportările din Statele Unite se ridicau la 607 milioane de dolari, din care trebuie să deducem 84 milioane de dolari pentru metalele prețioase, rămânând 523 de milioane dolari, sau 2 miliarde și 115 milioane de franci pentru exportarea de mărfuri. Să nu uităm cu toate acestea că metalele prețioase sunt pentru Statele Unite o marfă ordinară în toată puterea cuvântului, pentru că locul lor produce mari câștigi de aur și de argint: prin urmare facem o concesie opiniei vulgare când deducem din țifra exportărilor Statelor-Unite valoarea metalelor prețioase. O exportăție de 2 miliarde și 115 milioane franci de mărfuri este de sigur foarte puțin lucru pentru o țară așa de vastă ca Statele Unite, cuprinzând o populație așa de activă, așa de industriasă și ingenioasă, și niste avuții firești în câștigi și în varietate nenumărate.

Până în 1872—1873, importările în Statele-Unite treceau peste exportările într'un chip însemnat; pentru anul acela excedentul importărilor asupra exportărilor era cam de 1 miliard și 100 de mil de franci. Era un bine oare, ori un rău? Această cestiune trebuie retezată odată pentru cititorii noștri; am demonstrat că sistemul balanței comerciale este o nerozie, că în toate țările din lume un oare-care excedent de importări asupra exportărilor este un semn de prosperitate: acest excedent găsind totdeauna ca contravaloare foloasele realizate de către naționalii asupra transporturilor maritime, sausalricurilor, comisiunelor, cheltuielilor de asigurare, asupra revinzării chiar în străinătate a mărfurilor exportate, foloase ce vin toate a se adăoga pe lângă valoarea declarată pentru exportății, și cari în deobște acoperă cu prisos sporul aparent ce se vede în profitul importărilor. O țară care mai ales este productivă în metale prețioase are mai mult interes și mai multă ușurință că ori care alta să importeze mai mult decât exporteze, de oarece metalele prețioase ieșind din minele sale sunt o contrapartidă naturală pentru excedentul importărilor de mărfuri.

Această indoită mișcare de reducere a importărilor americane și a sporului exportărilor a accentuat în fie ce an dela 1872—73, și a ajuns la culme în cel din urmă an cunoscut, adică în 1877—78. În acest din urmă exercițiu, în adevăr, valoarea importărilor s'a ridicat numai la 467 milioane de dolari în țifără rotundă, din care trebuie să de-

ducem 30 milioane de dolari pentru metalele prețioase, de unde nu rămâne decât 437 milioane de dolari, adică 2 milioane și 200 de milioane de franci pentru importările de mărfuri. Această țifără este foarte mică pentru o țară mare de 43 milioane de locuitori; o importăție de 50 franci pe fiecare cap este neînsemnătoare; în Angliera importăția atinge 300 franci pe fiecare cap, adică de șase ori mai mult; în Franța trece peste 100 de franci, adică indoit și ceva; în Italia, care e o țară nu tocmai imbelșugată, țifra importăției este puțin mare decât a Statelor-Unite; până și Belgia, această mică țară, ce d'abia numără 5 și jumătate milioane de locuitori, importă mărfuri străine de 1 miliard și 300 de milioane, adică trei din cinci părți cât importă Statele-Unite, sau pe fiecare cap de locuitor câte de cinci ori cât ele.

Este oare o simplă întâmplare că țările cele mai netăgăduite avute, bunioară Angliera și Belgia, sunt cele ce și importează mai mult și la cari importățiile întrec regulat cu o sumă însemnată exportățiile? Oare, tocmai din potrivă, după cum credem noi, nu e aci o dovadă că teoria economică a libertății comerciale este teoria adevărată și bună, și că vechile calcule asupra balanței comerciale sunt numai niște greșeli?

Față cu importăția lor așa de mică, Statele-Unite înfățișează astăzi o exportăție însemnată, ce sporește pe fiecare an, neavând însă în sine nimic excesiv. În 1877—78, totalul exportărilor s'a ridicat la 722 milioane de dolari în țifără rotundă, din care trebuie să scoatem 27 milioane pentru exportarea pietrelor prețioase, ceea ce lasă 695 milioane de dolari sau mai puțin de 3 miliarde și 500 milioane de franci pentru exportările de mărfuri. Aceste exportări întrec prin urmare cu 1 miliard și 300 de milioane aproape peste importările americane. Dacă nu privim decât deosebirea între unele și altele, dacă nu ne oprim chiar decât la desvoltarea și progresia exportărilor în cel din urmă an, suntem aproape a crede că Statele-Unite fac o exportare enormă. Dacă însă din contră, ne gândim mai mult, dacă comparăm exportățiile Statelor-Unite cu ale altor popoare mari, dacă nu ținem socoteală de populația țării, de nemărginitele resorșinți firești ce posedază, admirația ne scade, și ajungem a vedea că exportățiile Statelor-Unite nu prea sunt tare însemnate, și că cu o bună politică economică, ele ar trebui să fie mult mai superioare. O exportăție de 3 miliarde și jumătate de franci nu reprezintă relativ decât 7 la sută din exportățiile Marii-Bretanii și este inferioară mijlociei exportăției franceze pe vremea perioadei de cinci ani 1871—76.

Cu totul departe de a ne mira că Statele-Unite exportează atât de mult, ne putem întreba cum se poate de nu exportează mai mult decât atât. Având aproape monopolul producției mai multor materii prime cele mai neapărate, precum bumbacul și petroliul, având avantaje însemnate pentru producția grâului și cărnei, afară de acestea, înzestrați cu o activitate excepțională și cu un geniu mecanic extraordinar, americanii ar trebui să aibă o cifră de exportății mult mai ridicată; însă ar trebui pentru aceasta, să consimțăm a importa o mai mare câștigi de produse străine, și să și îndrepteze activitatea lor întreagă

în spre domeniul în care ea exercita cu mai mult folos densus și pentru lume.

Dacă vom percurge nomenclatura lungă a exportățiilor americane vom vedea că obiectele mai turei ocupă un loc de a două în acea listă. Din 3 miliarde și milioane de franci aproape de franci exportate, avem mai puțin deducem 180 de dolari, sau milioane de franci, pentru unii gur articol: bumbac sau lână, bue să mai scoatem apoi 180 milioane dolari, sau 910 milioane franci, pentru cereale și făină astfel am trecut peste jumătatea exportățiilor Uniunii. Dacă mai adăugăm apoi încă 70 de milioane de franci (350 milioane de franci) pentru exportarea vitelor și cărnurilor și pete ori conservate, 17 milioane dolari (85 mil. de franci) pentru unturi și brânzeturi, 40 milioane dolari (200 mil. de franci) pentru pește sau conserve diverse, 29 milioane dolari (145 mil. franci) pentru tun, 50 mil. dolari (250 mil. franci) pentru uleiuri minerale, rezină, rebențină, păcură, 12 mil. de franci (60 mil. de fr.) pentru uleiuri vegetale, grăunțe și altele asemenea — dacă scoatem acestea, scos șase din șapte părți ale exportățiilor americane. Ar trebui să adăogăm încă și alte materii sau alte produse vegetale a căror exportare nu este așa de importantă dar cari toate la un loc, ajung la un total destul de ridicat: cărbuni de peatră, pieile, argintul viu, esențele, zaharul brut și altele. Dacă toate aceste deduceri, ce rezultă din toată exportăția americană, pentru singurele obiecte fabricate? sau puțin înrnu. Belgia, cât e de relativ, exportează mai multe fabricate decât Statele-Unite.

Cât șgomot nu s'a făcut în vința pretinselor exportări de bumbacuri americane în Angliera? și în totalitatea exportăției americane de țesături de bumbac s'a ridicat în 1877—78 la 11,435 milioane dolari, adică mai puțin de 58 milioane de franci, în vreme ce Angliera exportează bumbacuri aproape de 2 miliarde. Și unde merg aceste 58 de milioane fr. de bumbacuri exportate din Statele-Unite? În America de meazăzi sau în America de mijloc, și mai ales în Mexic unde drepturile de intrare sunt foarte ridicate și unde fraudă de partea americanilor este foarte șoară. Cât despre exportățiile bumbacuri americane pentru Angliera, ele, după tabelele vamelor britanice, au atins suma de 2—3 miliarde de franci. Iată cum cifrele conștătic legenda. În 1877—78 exportăția totală a lănurilor americane cu destinație pentru toate ținuturile lumii, a atins suma de 438.000 milioane franci (2,200.000 fr.) Exportarea de șine de fier despre care s'a vorbit mult, n'a trecut peste 1.650.000 franci; a tucului, 1,400.000 fr., a locomotivelor 5,100.000.

Este un adevăr netăgăduit că exportările din Statele-Unite în obiecte fabricate sunt aproape nule. Cauza acestei stări de lucruri, este protecționismul, care pentru americani este o cauză de amorțeală. Reținând toate articolele străine chiar pe jumătate elaborate, densus și-au făcut mult mai grea fabricația tutulor mașinilor, tutulor deosebitelor instrumente în cari ei se celează.

Tot astfel este și cu maria americană: protecționismul, în loc d'a o ajuta, a slăbit-o și ruinat-o.

76-77. valoarea obiectelor este împărțea astfel între cel național și cel străin: 1,000 pentru cel d'antăr, și milioane de dolari pentru cel străin; în 1877-78, găsim 146 pentru cel național și 307, pentru cel străin; acest din urmă este două din trei părți mai mult decât transportul din importare. Valoarea este încă mult mai nefavorabilă vaselor americane pentru esport. Valoarea esportărilor se ridică precum urmează în anul 1877-78: 156 milioane de dolari pentru pavilionul american și 515 milioane pentru cel străin. În 1877-78 valoarea este încă și mai nefavorabilă esportărilor sub pavilionul american, se suie la 159 mil. de dolari; pentru cel străin atingeau 557 mil. de dolari. Pavilionul național transportă numai 22% din esportări, și toate acestea pavilionul național este obiectul unei însemnate proiecții prin urmare din acest sistem de protecționist la un mare doză cunoscută, n'a avut marinei precum nici industriei americane. Comerțul exterior este restrâns, esporturile nu consistă de cât din alimente și din materii prime, și acest trafic se face în patru părți sub pavilionul străin. Această experiență ar trebui să inspire pe Statele-Unite și pe alte țări să nu fie vreme ca cele d'antăr să se întorcă la libertatea comerțului, iar cele d'al doilea să nu o abandoneze cumva.

Călătoria M. Sale la Brăila.

La 14 Noemvre curent, M. Domnul, însoțit de d-nii însuși general Davila, colonel adjuț Falcoianu, din corpul de stat major, adjutant locotenent-colonel și d-nii prefectul al poliției orașului și al districtului Ilfov, a plecat din București în dimineața zilei pentru Brăila, spre a trece în revistă trupele decise a fi în Dobrogea prin acel punct. Trenul princiar a sosit în gara Brăila la ora 9 dimineața, unde a fost întâmpinat de d. ministru președinte I. C. Brătianu, care a pornit din București cu trenul accelerat din ajun, d. general Gheorghiu, comandantul diviziunii de la Dobrogea, toți comandanții superiorilor, autoritățile civile ale orașului, o companie de vânători de miză și drapel, o companie din garda națională și un imens public au plimbat gara și împrejurimile ei, pentru a saluta sosirea Măriei Sale cu cele mai frenerice și entuziaste saluturi.

Măria Ta, numele cetățenilor Brăileni, salut cu bucurie sosirea Măriei voastre în cetatea noastră. Sosirea M. V. R. în mijlocul nostru în împrejurări ca cele de față, nu este decât dorita ocazie de a vă prezenta omagiile noastre și de a vă exprima înțelepciunea și devotamentul nostru față de țara noastră. Măria Voastră, vă asigurăm că vă păstrăm pentru viața noastră și pentru libertatea noastră, în orice împrejurare, o devotație și un respect absolut. Măria Voastră, vă asigurăm că vă păstrăm pentru viața noastră și pentru libertatea noastră, în orice împrejurare, o devotație și un respect absolut.

M. V. R. a reinviat virtuțile străbune în inima fiilor săi, și că a reluat peste Dunăre calea străbătută de Divul Trajan și de Mircea-cel-Mare, în fruntea legiunilor române, pentru plantarea principiilor civilizației printre popoli din Orientul European.

Trecând în posesiunea Dobrogei, unde urme neprevăzute atestă că ea ne aparține odată, România îndeplinește astăzi un act, un de cucerire, ci de revendicare.

România are în această parte a Orientului o mare misiune de îndeplinit. Continuând opera începută de străbunii săi, dară întreruptă de secolii de barbarie și de întuneric, România nu aspiră la altă victorie decât la cea a cuceririi morale, prin plantarea în inimile populațiilor din Dobrogea a simțimentelor și ideilor generoase ce caracteriză pe poporul român.

Drapelul său triumfător pe câmpul de luptă, al independenței, poartă cu sine deviza: *Justiție și Libertate*, fundamente ale tuturor societăților civilizate. El va fălăi mândru și peste câmpiile Dobrogei și peste țărmul Mării Negre, anunțând înmei din acea parte că o nouă eră i se deschide, eră de libertate și de prosperitate. Bucuria noastră ar fi fost îndoită dacă am fi putut astăzi să supunem și M. S. R. Doamnei omagiile noastre sincere și să i exprimăm profundele simțimente de devotament și de recunoștință ce i păstrăm pentru stăruințele fără pragă ce a depus la vindicarea și alinarea rănilor și suferințelor oștenilor noștri.

Să trăiești Măria Ta!
Să trăiască Măria Sa Doamna!
Să trăiască armata română!

La care M. S. R. Domnul bine-voii a răspunde:

Sunt foarte simțitor de frumoasele cuvinte ce mi adresați în numele orașului Brăila, și vă mulțumesc. Am venit cu atât mai mare bucurie în mijlocul d-voastră, cu cât astăzi se va implini sobochii voștri în mare act care va fi înscris în istoria noastră. Auzirea Dobrogei la România va deschide un nou izvor de înflorire scumpei noastre țări, și sunt convins că Brăila, prin importanța sa comercială va lua astfel un mare avânt de viață și prosperitate.

Vă mulțumesc și în numele Doamnei, pentru simțimentele de iubire ce i exprimați. Ea știe tot ce dănați din Brăila au făcut pentru răniți, și noi amândoi le mulțumim pentru patriotișmul și abnegația ce au arătat în acest mare reșel.

După aceasta, d. președinte al comitetului permanent de Brăila pronunță următorul discurs:

Măria ta, trecerea triumfală a armatei române în Dobrogea a procurat cetățenilor județului Brăila fericita ocazie de a aduce Alteței Sale Regale omagiile lor de recunoștință și de devotament pentru faptul măreț al reconșterii independenței României, ca fruct al victoriilor raportate de oștenii sub comanda mareșului căpitan Carol I.

Suntem mândri primind în mijlocul nostru cu vii aclamațiuni pe Altelei Națiunii încoronat de victoriile strălucite cucerite pe câmpul de onoare, și satisfacți de a vedea armata română trecând Dunărea în Dobrogea chiar în fața Gheceului de unde în anul trecut se aruncă asupra căminelor noastre bombele inamicului.

Astăzi acele bombe au dispărut, au amuțit prin virtutea militară a Alteței S. R. căria Providența i-a încredințat înalta misiune de a conduce Națiunea Română pe calea începută de Marele Traian și a asigura neamului românesc un viitor strălucit în Orientul European, sub glorioasa Doamnă a Măriei Tale.

Să trăiești Măria Ta!
Să trăiască Augusta Elisabeta Doamna!
Să trăiască România liberă și independentă!

La care Măria Sa bine-voii a răspunde:

Vă mulțumesc pentru cuvintele bine-simțite cu cari mă întâmpinați. Antăia bombă care a căzut în orașul Brăila a fost semnalul rebelului, și bateriile din Calafat au răspuns în aceeași zi. Prin luptele de peste Dunăre s'a întârit independența și mărirea țării, astăzi trecem Dunărea pentru a doua oară, însă în pace și liniște, spre a lua în posesiune o țară pe care armata, prin vitejia sa, a câștigat-o pe câmpiile Bulgariei.

Cuvintele Măriei Sale fură primite cu cele mai vii aclamațiuni de nu-

merosul public ce asista; după aceea A. S. R. încălecă și însoțit de statul maior și de populațiunea imensă care înconjură gara și care n'a încetat urările sale în tot percursorul, se îndreptă spre locul unde erau așezate trupele pe două linii.

După trecerea în revistă s'a dat citire în corpuri înaltului ordin de zi, care l'am publicat în Nr. trecut al ziarului nostru.

După aceasta M. S. R. Domnul se puse în capul trupelor și le conduse împrejurul altarului divin instalat pe o movilă din apropiere, unde Eminența Sa părintele Melhisedek, episcopul Dunărei-de Jos, înconjurat de un numeros cler, aștepta îmbrăcați în haine sacerdotale, spre a oficia un Te-Deum și a binecuvânta trupele ce urmau a se pune în marș.

După terminarea oficiului divin, A. S. R. trecu prin orașul Brăila în capul trupelor, unde fu primit cu buchete și coroane de flori, ce i se aruncau și i se prezintă în cale, și unde populațiunea îl salută cu urările cele mai frenetice. În mijlocul orașului M. S. R. primi defileul trupelor, cari se îndreptară toate către port, unde se făcuse pregătirile pentru imbarcarea și transbordarea imediată. Acolo primăria orașului ridicase un arc de triumf și toate bastimentele, împodobite cu pavilioanele tuturor țărilor și purtând în vârful catartului principal pavilionul român, așteptau astfel spre a saluta trecerea pe țărmul drept al Dunărei a armatei române.

La ora 12 din zi, M. S. R. Domnul sosi în port; se urcă pe bastimentul „Stefan cel Mare” unde fu primit de d. ministru președinte, de Eminența Sa părintele Melhisedek, de autoritățile civile ale districtului, de notabili orașului Brăila, de dd. reprezentanții ai companiei austriace de navigațiune pe Dunăre, și d. Foscolo care a binevoit a pune la dispozițiunea guvernului mai multe bastimente pentru trecerea mai repede a trupelor în diferite puncte.

Încă de dimineața, pavilionul român fălăia pe malul drept al Dunărei, unde se și instalase un birou telegrafic și unde un numeros public dobrogean, musulman, bulgar și român, cu toată intunacimea și umezeala atmosferică acoperită de nori și ceață, așteptau cu nerăbdare trecerea trupelor.

M. S. R. Domnul asista astfel la imbarcarea și transbordarea celor două trupe ce treceau în Dobrogea; la ora 1 după amiază, un detașament de roșiori, o companie de vânători, o baterie de artilerie și regimentul 5 de infanterie de linie se aflau trecuți pe malul drept și la acea oră bastimentul „Stefan cel Mare” se puse în mers către acel țărm. Ajuns acolo, M. S. R. ură călătoria bună trupelor, cari, cu drapelul desfășurat și intunând imnul național, salutară cu cel mai viu entuziasm pe iubitul lor Suveran. După aceea E. S. episcopul Melhisedek dete binecuvântarea sa trupelor cari se puseră îndată în marș spre Măcin.

De acolo M. S. R. adresa o telegramă M. S. R. Doamnei, anunțând efectuarea trecerii trupelor, apoi se reintoarse în portul Brăila, unde fu primit cu aclamațiuni și felicitările unanime ale populațiunii, care aștepta nerăbdătoare pe mal.

La ora 2 1/4, A. S. R. se cobori din bastimentul militar, exprimând vii mulțumiri E. S. părintelui Melhisedek pentru suferența dragoste ce a bine-voit să arate armatei, d-lui primar și președinte al comitetului Brăila, pentru patriotica primire ce a făcut înălțimii Sale și armatei, precum și d-lui Vrăbiescu, care oferise locuința sa pentru primirea A. S. R., și unde se și pregătise un dejun, pe care M. S. R. nu l'a putut onora, fiind ora înaintată și trebuind a se înapoia, după itinerarul fixat mai dinainte, la București.

Descendera M. S. R. Domnului în portul Brăila a fost salutată cu 21 tunuri ce s'au tras de bastimentul „Stefan cel Mare, și, în fine, la ora 2 și jumătate Alteța Sa Regală, însoțită de d. ministru-președinte și suita Sa, reluă trenul special care

aștepta în port, și porni spre București unde sosi, în deplină sănătate, la ora 8 și jumătate seara.

În garele Buzéu și Ploești, M. S. R. Domnul fu întâmpinat de autoritățile civile și militare ale localităților, detașamente de dorobanți și gardă națională cu muzică și drapel. Garele împodobite cu arcuri de triumf și iluminate cu faclă, erau pline de un numeros public care aștepta spre a exprima patrioticele Sale felicitări, la care Alteța Sa Regală a bine-voit a răspunde prin mulțămiriile cele mai simpatice.

În gara București, M. S. R. a fost întâmpinat de I. P. S. S. Mitropolitul Primat, de d. ministru de interne și mai multe alte persoane de distincțiune, exprimând înălțimii Sale Regale cele mai călduroase și patriotice felicitări.

CRONICA

Numire. — D. G. Picipio, vechiul interpret al fostei agenții diplomatice a țării la Constantinopol, este numit, cu începere de la 19 octombrie trecut, în funcțiune de interpret al legațiunii din Constantinopol.

D. Nicolae C. Iacovache, directorul prefecturii județului Suceava, este însărcinat să înlocuiască pe d. prefect pe lângă consiliul județean, pe timpul absanței d-sale în județ.

Sunt numiți și transferați: D. Al. Pastia, subprefec la plasa Prut, din județul Covurlui, în localul d-lui Lascaș Cernat, demisionat.

D. G. S. Bălăceanu, actualul comisar polițienesc de la coloarea de Galben din orașul Ploești, în asemenea calitate la coloarea de Roșu, același oraș, în locul d-lui Gr. V. Porumboiu, transferat.

D. Grigorie V. Porumboiu, actualul comisar polițienesc de la coloarea de Roșu din orașul Ploești, în asemenea calitate la coloarea de Galben, același oraș, în locul d-lui G. S. Bălăceanu, transferat.

Comuna rurală Lada, din județul Teleorman, este autorizată a percepe două zecimi asupra impozitului fonciar.

Numiri în Dobrogea. — D. Nicu Catarciu, este numit comisar din partea guvernului în Dobrogea pentru a servi de intermediar între autoritățile respective. Un credit extraordinar de lei trei-mii două sute, s'a deschis ministerului afacerilor străine pentru plata diurnei acestui comisar, până la finele anului curent, calculată a două mii lei pe lună.

Credite. — Un credit extraordinar de lei 8,860, este deschis ministerului afacerilor străine, pentru plata diurnelor pe lunele noiembrie și decembrie anul curent, a personalului care va avea să se ocupe cu cercetarea și terminarea lucrărilor, pentru pagubele cauzate prin faptul trecerii armatelor rusești prin țară, precum și cu pregătirea lucrărilor trebuincioase pentru comisiunea de lichidare.

Un alt credit extraordinar de lei una mie opt sute cincizeci și cinci, s'a deschis pentru plata unor piese de mobile predate de d. Olbrich, tapițeri, cu ocaziunea cartuirii în orașul Ploești a Majestății Sale Imperatorului Rusiei și a suitei imperiale în anul 1877.

La Petersburg s'a descoperit o importantă conspirațiune nihilistă. De cât-va timp guvernul provinciei Yeniseisk, în Siberia, era îngrijit că o reșcoală trebuia să se facă; emișajii din Siberia și căntătorii de aur din Krasnoe-Arks trebuia să ocupe casele din oraș și să măcelărească pe locuitorii, dând foc tuturor stabilimentelor civile.

S'au făcut 20 de arestări. „Prensa”.

DIVERSE

În urma unui incident întâmplat miercuri seara la seara de teatru între d-nii G. Filipescu și N. Manolescu, un duel cu pistoale a avut loc azi dimineața: patru focuri s'au fost deschise și s'au căd din fericire nici unul din adversarii n'a fost atins.

Condică socotelilor a unui banchier român. — S'a descoperit nu de mult la Pompei condică socotelilor a unui banchier din Roma vechie.

D. Gaston Boissier, din academia franceză, în preambulările sale arheologice expune faptul în modul următor:

Era o ladă destul de mare, așezată într'un fel de fridă, și pe deasupra unei uși; acea ladă conținea nu mare număr de tablă „stabelle” pe cari Romanii scrieau ciornile „bronillon” hărților lor de afaceri, micile scrisori neînsemnate, înțelesul concept al operilor ce compuneau, și într'un cuvânt toate lucrările curente, oprind pergamentul și papyrusul pentru scrierile pe care voiau să le conserve definitiv.

Aceste tablă se coponeau obișnuit din două sau trei scândurele subțiri de lemn, legate una de alta în felul acorțelor unei cărți, și acoperite pe fața lor din lăuntru cu o patură ușoară de ceasă; pe această ceasă scrieau cu o suță de f-r.

Și totuși acest material era de fraged, așa de gingaș, așa de puțin menit pentru a dura multă vreme a putut trece, fără a fi nimic, orin întâmplări de tot felul, de care nici marmora nici fierul nu s'au putut apăra.

Or cine să întreabă cum acele lemnișoare și acea ceasă nu s'au fost niște în mijlocul unui oraș în flacări și înecat sub ploaia de glod și de cenuge arzătoare care acopereau toate casele; mirarea crește încă gândindu-se cine-va cum, după aceea însăpmântătoare întemplare, ele s'au putut zace opt-spre-zeca secole în întuneric și în umezeală fără a peri cu desăvârșire.

Este adevărat că tablățele de la Pompei nu ne s'au venit de cât în proastă stare, ceiace nu va surprinde pe nimeni. El nu mai alcătuisă, când s'a găsit de cât o adunătură de cărbuni calcinați și abia foră atinse de razele aceluși soare pe care de o mie opt-sute de ani nu l'au mai văzuse, că s'au prinză de veste că s'au topeau din toate părțile și că se sfârșeau la atingerea aerului.

A trebuit o îngrijire nespusă pentru a aduce la Neapoli, acele nestimate tablășice; acolo, în acele stabilimente unde înceară să se o minunată răbdare la desfășurarea și citirea foilor de papyrus de la Herculaneum, s'au apucat de a despărți tablățele una de alta, dea aduna bucățile risipite, de a le deschide, și acolo unde căldura nu topise ceasa, de a desțira urmele lăuate de suța de fer.

În urma urmelor izbândă a fost mai mare de cât se poate spera, mulțumită d-lui de Petro, dibaciul și învățatul director al muzeului de la Neapoli, care a susținut lucrarea și care după împrăștierea ei, a împărțit cel d'antăr publicului rezultatele obținute.

Acel banchier roman, după socotelile sale, era foarte bogat și făcea aproape același operațiuni ce se fac și astăzi. El da banii cu dobânzi destul de bunișoare. Venea în ajutorul industriei și al negoțului. Într'un cuvânt el era aceea ce se numește „un om folositor”.

Falsificatori de ruble. — În urma unui aviz telegrafic al poliției din Liou către cea din Cernăuți, că din Liou ar fi plecat cu trenul spre Cernăuți doi indivizi, suspecți de falsificare de ruble, poliția din acest din urmă oraș a pus mâna pe cei doi indivizi într'un hotel în noaptea de 17 spre 18 c. Făcându-li-se perchezitiie, s'a aflat la ei 78 bucăți de bani de hărtie falsificate de câte 24 ruble, și alte hărți suspecte. Arestății se cheamă David Donnaievski și Leon Zavotovski, și s'au pagpoarte americane, eliberate pe numele celui din urmă, dar în realitate par a fi ovari din Rusia. În aceeași noapte încă unul dintre ei, Donnaievski, a încercat să se sinucidă, răniindu-se grav cu cuțitul la gât, dar e încă în viață.

BIBLIOGRAFIE

N. Crețulescu. — *Anatomia de-a criptivă*. Vol. I Osteologia, Arthrologia, Miologia.

Conform notificării a biroului principal de loterie Isenthal Co. în Hamburg publicată în ziarul de azi, tragerile loteriei de bani germană se încep la 11 Decembrie a. c. Considerând participarea extraordinară de care se bucură această loterie în țară, credem că notița de față e de interes. — Guvernul Hamburgian garantează că până acum pentru plata exactă a tuturor câștigărilor cu toată averea Statului. Fiindcă Hamburg după cum e cunoscut are numeroase orașele cele mai bogate din Germania, apoi negreșit că asigurarea ce oferă e destul de suficientă, și putem deci recomanda pe această loterie de stat ca solidă.

